

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.080 van 28 juni 2012
in de zaak A. 203.590/XIV-33.969**

In zake : Hashim MOHAMADI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Busschaert
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 174/8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 februari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 9 december 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Wim Busschaert verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stefanie Baeten, die loco advocaat Stefaan Verbouwe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt zonder identiteitsdocumenten het land binnen op 28 februari 2011. Op 1 maart 2011 verklaart de verzoeker van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1994 (17 jaar

oud). Diezelfde dag wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 18 november 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan 18 jaar, “waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is”.

Op 9 december 2011 concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Hashim MOHAMADI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het enig middel

4.1. De verzoeker voert als enig middel aan:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991)

Aangezien de bestreden beslissing niet spreekt over de zelf opgegeven leeftijd van verzoeker.

Aangezien verzoeker nochtans bij het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers zijn geboorteakte heeft overgemaakt voorafgaand aan het uitgevoerde medisch onderzoek;

Dat uit deze geboorteakte duidelijk blijkt dat verzoeker geboren is op 31/12/1994 en aldus slechts 17 jaar is.

Dat de bestreden beslissing dan ook de uitdrukkelijke motiveringsplicht schendt, aangezien zij zich baseert op foute en/of onvolledige informatie;

Dat de Raad van State in het verleden immers duidelijk heeft geoordeeld dat een beslissing bezwaarlijk afdoende kan worden genoemd; wanneer deze geen rekening houdt met duidelijke en niet-betwistbare feiten (zie RvSt, 12/02/02, arrest nr. 103507, o.g.)

Dat de beslissing dan ook de uitdrukkelijke motiveringsplicht schendt nu zij niet aangeeft waarom er geen rekening werd gehouden met de geboorteakte van

verzoeker, zeker wanneer er een steeds zekere foutenmarge dient in rekening te worden genomen bij medische tests.

Het eerste en enige middel is derhalve gegrond.”.

Beoordeling

4.2. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verzoeker stelt dat hij een geboorteakte heeft overgemaakt aan het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers, waaruit blijkt dat hij geboren is op 31 december 1994. De bestreden beslissing steunt dan ook op foutieve informatie. De bestreden beslissing geeft niet aan waarom geen rekening werd gehouden met verzoekers geboorteakte nu er steeds een foutenmarge moet worden in aanmerking genomen bij medische testen.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de dienst Voogdij beslist dat de plaatsing van de verzoeker onder haar hoede van rechtswege vervalt, omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat de verzoeker meer dan 18 jaar oud is, waarbij zij de conclusie van het medisch onderzoek vermeldt.

Op die wijze geeft de dienst Voogdij uitdrukkelijk weer welke de reden is waarom verzoekers plaatsing onder haar hoede van rechtswege is vervallen op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing. In formeel opzicht is de bestreden beslissing dan ook afdoende gemotiveerd. De verzoeker kent immers de gronden waarop de bestreden beslissing is gesteund en kan bepalen welke rechtsmiddelen hij er tegen aan zal wenden.

Artikel 7 §1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, de dienst Voogdij onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts laat uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7 §2 van voornoemde wet bepaalt dat indien uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene jonger is dan achttien jaar, mits voldaan is aan enkele voorwaarden, er een voogd wordt aangewezen. Indien

uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie ouder is dan achttien jaar, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege.

Het medisch onderzoek is dus door de wet ingesteld als (ultiem) bewijsmiddel om de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene te bepalen.

De verzoeker voert echter aan dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is gelet op de geboorteakte en gelet op de onbetrouwbaarheid van de medische testen.

Verzoeker onderbouwt zijn argumentatie niet. Hij oefent kritiek uit op het medisch onderzoek inzake de leeftijdsbepaling zonder concreet aan te tonen dat de medische testen op onjuiste, onbetrouwbare of ondeskundige wijze werden uitgevoerd. Hij toont evenmin aan dat de overheid zich onterecht steunde op het resultaat van het medisch onderzoek. Evenmin zet hij uiteen waarom een geboorteakte kon en moest primeren boven het medisch onderzoek.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2012,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen